

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kpkf.IV.40.897/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: Zamecsnik, Pósfai és Társai Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Zamecsnik Tamás

(Cím3)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

(Cím1)

Az alperes képviselője: Dr. Zombor Péter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: építésfelügyeleti ügyben hozott végzés felülvizsgálata

A fellebbezett határozat: Fővárosi Törvényszék 111.K.705.261/2021/2. számú végzése

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (6. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 111.K.705.261/2021/2. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessenek meg az államnak – külön felhívásra – 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2018. augusztus 29. napján kelt BP-01/00255-10/2018. számú végzésével a Budapest XI. kerület, helyrajzi szám1 hrsz.-ú, természetben a Budapest XI. kerület, cím4 szám alatti ingatlanon folyamatban lévő építőipari kivitelezési tevékenység folytatását megtiltotta és kötelezte a felperest az építési munkák felfüggesztésére. Az alperes a jelen perben keresettel támadott 2021. június 16. napján kelt, BP/2606/00767-5/2021. számú

végzésével elrendelte a BP-01/00255-10/2018. számú végzés végrehajtását figyelemmel arra, hogy a végrehajtható döntésben foglaltak nem teljesültek.

[2] A felperes a végrehajtás elrendelő végzés ellen keresettel élt, melyben azonnali jogvédelem keretében a döntés halasztó hatályának elrendelését kérte. Előadta, hogy a halasztó hatály elrendelését azért tartja indokoltnak, mert a támadott döntés olyan végrehajtandó rendelkezéseket tartalmaz, amelyek tényleges végrehajtása esetén azt a későbbiekben nem, vagy csak aránytalan nehézségek és költségek árán tudná helyre hozni. A kérelméhez okiratot, bizonyítékokat nem csatolt.

[3] Az alperes az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes nem jelölte meg részletesen azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a 2. sorszámú végzésével a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította.

[5] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50. § (1), (2) és (4) bekezdésére, az 51. § (1) bekezdésére, valamint az 51. § (3) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a felperes a keresetlevelében az azonnali jogvédelem iránti kérelmét nem indokolta, így a bíróság nem került abba a helyzetbe, hogy a végleges közigazgatási határozat végrehajtásához fűződő közérdeket és a felperes magánérdekét összevesse. Hangsúlyozta, hogy nem elegendő arra hivatkozni, hogy a keresettel támadott határozatok aránytalan nehézségeket és költségeket keletkeztetnének, hanem ki kell fejteni, hogy mindez a kérelmező helyzetét hogyan befolyásolja, ki kell mutatni a hivatkozott általános körülmények és a kérelmező egyedi helyzete közötti ok-okozati összefüggést, és azt, hogy mindezt a közigazgatási tevékenység miként hátráltatja. A kérelem elbírálása során a kérelmező előadása és a tényleges teljesítőképesség bemutatására szolgáló adatok bírnak relevanciával, ugyanis ezáltal kerül a bíróság abba a helyzetbe, hogy a kérelmező nyilatkozatait összevesse a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, és az előadottakat értékelve, mérlegelve döntsön az azonnali jogvédelem elrendelése kérdésében. Mindez a felperes esetében elmaradt.

A fellebbezés

[6] A végzés ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a végzés kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a „bontási tevékenység” reparálhatatlan károkat okozna. Kifejtette, hogy a halasztó hatály elrendelését azért tartja indokoltnak, mert „a keresettel támadott közigazgatási határozatok” olyan végrehajtandó rendelkezéseket tartalmaznak, amelynek tényleges végrehajtása esetén azt a későbbiekben nem, vagy csak aránytalan nehézségek és költségek árán tudná helyre hozni. Amennyiben valamely épületrészt a kötelezésnek megfelelően visszabont, akkor az reparálhatatlan károkat okoz, ez a határozat tartalmából egyértelműsíthető. A halasztó hatály elrendelése iránti kérelmére vonatkozó okokat, adatokat, tényeket, körülményeket „maguk a határozatok valószínűsítik”, így álláspontja szerint e körben egyéb bizonyíték csatolására nincs szükség. A határozat ugyanis „180 napon belüli bontást rendelt el”, amely nagy valószínűséggel korábbi időpont, mint a bíróság jogerős döntésének időpontja. Előadta, hogy a jelenlegi vagyoni helyzete nem teszi lehetővé azt, hogy a „döntésben megállapított, kiemelkedően jelentős összegű fizetési kötelezettséget” a működése fenntartásának aránytalan és méltánytalan többletterhe nélkül teljesítse.

[7] Az alperes észrevételt nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A fellebbezés nem megalapozott.

[9] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint, a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[10] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésében pontosan idézte a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelme elbírálása körében irányadó jogszabályokat, és azok alapján helytálló döntést hozott a kérelem elutasításáról, döntésével a Kúria egyetért. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[11] Az azonnali jogvédelemről szóló döntés során a bíróságnak – a Kp. 51. § (3) bekezdése szerint – az arányosság elve alapján, a közérdek és valamennyi fél szempontjából azt kell mérlegelnie, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okoz-e súlyosabb hátrányt, mint amilyennel az azonnali jogvédelem biztosítása járna. Ahhoz pedig, hogy a bíróság e mérlegelést érdemben elvégezhesse, a kérelemben minden esetben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni, a kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell (Kp. 50. § (4) bekezdés). A törvény a kérelmezőtől elvárja, hogy álláspontját a kérelmében teljes körűen előadja, hiszen az azonnali jogvédelem iránti kérelem kapcsán a Kp. 51. § (1) bekezdése a hiánypótlást kizárja.

[12] A Kúria megállapította, hogy a felperes fellebbezésében felhozott érvek a per alapjául szolgáló közigazgatási végzés halasztó hatálya tekintetében nem értelmezhetők. A szóban forgó végzés ugyanis egy jogerős kötelezés (kivitelezési tevékenység megtiltása) végrehajtásának elrendeléséről szól, amely sem „bontásra”, sem „kiemelkedően jelentős összegű fizetési kötelezettség” teljesítésére nem kötelezi a felperest, ezért az e körben felhozott érvek nem foghatnak helyt.

[13] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes a tiltó döntés végrehajtását elrendelő végzés halasztó hatályának elrendelése iránti kérelme kapcsán mérlegre tehető érveinek a részletes kifejtésével, illetve azok valószínűsítésével adós maradt, így a magánérdekébe tartozó körülményeket a döntés során figyelembe venni nem lehetett. Megjegyzi a Kúria, hogy egy jogerős tiltás végrehajtását foganatosító döntés halasztó hatályának elrendelése nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy a felperes a jogerősen megtiltott tevékenységét tovább folytathatja.

[14] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[15] A Kúria a fellebbezés elbírálásáról a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül döntött.

[16] Az alapítványként működő felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdése szerinti teljes személyes illetékmentességére nem hivatkozott, az Itv. 5. § (2) bekezdésben meghatározott feltétel fennállásáról nyilatkozatot nem terjesztett elő, ezért a Kúria az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illeték megfizetésére a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 87. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte.

[17] Az alperes észrevételt nem terjesztett elő, ezért a másodfokú eljárásban érvényesíthető költsége nem merült fel.

[18] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2021. november 10.

Dr. Dobó Viola sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó bíró Dr. Balogh Zsolt
sk. bíró

A kiadmány hiteléül: